

Arrest

nr. 38 851 van 17 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat P. DELODDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 mei 2007 het Rijk binnen en diende op 4 september 2008 een derde asielaanvraag in. Op 18 november 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashtoun-origine te zijn. U bent geboren in Laghurji, een dorp in het district Bati Kot in de provincie Nangarhar. Met de Russische inval verliet uw gezin Afghanistan en vestigde het zich in het Pakistaanse dorp Bara. Toen Karzai aan de macht kwam, keerde u met uw gezin en uw broer Ziyaudin terug naar Laghurji. Tijdens de jarenlange afwezigheid van uw familie hadden uw neven uw gronden bewerkt. Bij uw terugkomst vorderde u de landbouwgronden terug, waarop er een conflict ontstond. In de laatste maanden van 1384 (2005) werden u en Ziyaudin er van beschuldigd een seksuele relatie te hebben met Shokoria, de dochter van uw neef Gul Agha. Deze beschuldigingen werden geuit opdat uw neven uw gronden zouden kunnen inpalmen. Uit vrees voor uw leven ontvluchtte u onmiddellijk met uw gezin en uw broer Afghanistan en keerde u naar Pakistan terug. Ook in Pakistan kwamen uw neven u zoeken en tegelijkertijd was u er verwickeld in een conflict tussen Enhesarul Islam, de partij waar u en uw vader lid van waren, en de partij Lashkar Islam. U werd door Lashkar Islam beschuldigd van het smokkelen van wapens voor Enhesarul Islam. Op vraag van uw neven werd er door Lashkar Islam een zoektocht gestart naar Ziyaudin. U besloot te vluchten. Op de

eerste dag van de ramadan van 2006 (23 september 2006) ondernam u een eerste poging om Pakistan te verlaten. Nadat u in Turkije gearresteerd werd en naar Afghanistan gerepatriëerd werd, ondernam u een tweede vluchtpoging op 22 november 2006. Op 15 mei 2007 kwam u in België aan, waar u de volgende dag asiel aanvraagde. Na uw aankomst in België vernam u dat Ziyaudin samen met uw oom door Lashkar Islam gedood werd. Op 2 januari 2008 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde op 28 mei 2008 het oordeel van het Commissariaat-generaal en verleende u evenmin een van beide statuten. Uw beroep voor de Raad van State werd op 11 juli 2008 verworpen. Uw tweede asielaanvraag van 25 juli 2008 werd door Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. U verklaarde zich voor de derde keer vluchteling op 4 september 2008.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara, een brief van Laskhar htm, een cd-rom de partijlidkaart van u en uw vader, twee nieuwsbrieven en een artikel aangaande het asiel- en migratiebeleid in het algemeen en voor Afghanistan in het bijzonder en een lijst van het UNHCR inzake onveilige provincies in Afghanistan.

B. Motivering

Uw eerste aanvraag werd door het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als bedrieglijk bestempeld omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. Als nieuwe elementen in uw derde asielaanvraag legt u een taskara, een brief van Laskhar Islam, een cd-rom neer, twee nieuwsbrieven en een artikel aangaande met asiel- en migratiebeleid in het algemeen en voor Afghanistan in het bijzonder en een lijst van het UNHCR inzake onveilige provincies in Afghanistan. De neergelegde documenten vermogen de eerder geformuleerde conclusie in verband met uw nationaliteit echter niet te wijzigen. Zo geeft noch de brief van Laskhar Islam, noch het filmfragment over de dood van uw broer enige indicatie over uw nationaliteit. Zoals er, wegens de wijdverspreide handel in valse Afghaanse documenten in Afghanistan en Pakistan, geen geloof kon gehecht worden aan de taskara die u neerlegde tijdens uw eerste asielaanvraag, kan er ook aan de taskara die u nu voorstelt als het exemplaar van uw vader geen waarde worden toegekend. De door u neergelegde partijlidkaart van u en uw vader, werden reeds neergelegd en besproken tijdens uw eerste asielaanvraag. Er is toen reeds gesteld dat deze stukken enkel betrekking hebben op de gebeurtenissen in Pakistan, dewelke door de manifeste bedrieglijkheid van uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag ernstig moeten worden betwijfeld. De nieuwsbrieven, een artikel aangaande het asiel- en migratiebeleid en een lijst van het UNHCR inzake onveilige provincies in Afghanistan, betreffen algemene informatie en kunnen geenszins het vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw Afghaanse nationaliteit herstellen.

De tijdens uw eerste asielaanvraag vastgestelde flagrante lacunes in uw kennis van uw beweerd vaderland kunnen in tegenstelling tot uw argumentatie voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verklaard worden door uw verblijf in Pakistan, daar u vertelt dat Afghaanse vluchtelingen in grote getale in uw woonplaats in Pakistan aanwezig waren (CGVS p.3). Op de open vraag om aan de hand van gebeurtenissen of elementen uit het dagelijks leven uw Afghaanse staatsburgerschap duidelijk te maken kan u er slechts de opeenvolgende regimes in Afghanistan opsommen. Deze kennis blijkt u echter recentelijk opgedaan te hebben daar u tijdens uw eerste asielprocedure niet wist te vertellen of de Moedjaheddinggroeperingen voor dan wel na het bewind van Najibullah aan de macht waren (CGVS II p.8). U slaagt er niet in meer elementen aan te halen om uw nationaliteit aannemelijk te maken.

Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat u er niet in geslaagd bent uw Afghaanse herkomst aannemelijk te maken. Aangezien u door bedrieglijke verklaringen de Belgische asielinstanties niet toelaat een duidelijk beeld te krijgen van uw identiteit verhindert u een correcte inschatting van uw werkelijke nood aan bescherming. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat "de bestreden beslissing niet alleen de de Vreemdelingenwet en de Conventie van Genève schendt, doch ook enkele algemene rechtsbeginselen van openbaar bestuur zoals de materiële motiveringsplicht, het redelijkheid en proportionaliteitsbeginsel".

2.1.1. Onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Verzoeker voert de schending van het proportionaliteits- en redelijkheidsbeginsel aan maar geeft niet de minste toelichting op welke wijze deze beginselen zijn geschonden. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.1.2. Aangezien verzoeker zich beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht zal het middel vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekende partij diende een derde asielaanvraag in. Haar eerste aanvraag werd afgewezen omdat haar Afghaanse nationaliteit niet geloofwaardig was. De tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen. Te dezen is de Raad niet bevoegd zich in beroep uit te spreken over de beslissingen genomen in het kader van de eerste asielaanvraag. Deze dienden aangevochten te worden met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen zijn bevoegdheid beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). In het kader van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker een taskara neer, een brief van Laskhar Islam, een cd-rom, twee nieuwsbrieven, een artikel over het algemene asiel- en migratiebeleid en specifiek voor Afghanistan en ten slotte een lijst van het UNHCR inzake onveilige provincies in Afghanistan. Wat betreft de brief van Laskhar Islam en de cd-rom waarop volgens verzoeker de moord op zijn broer en oom te zien zijn, stelt de Raad vast dat geen van beide een begin van bewijs vormen van verzoekers nationaliteit. Overigens laat verzoeker na conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld te voorzien van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken.

3.3. Waar de CGVS de geldigheid van de taskara van verzoekers vader ontkent stelt verzoeker *"Tevens is het héél gemakzuchtig zomaar te stellen dat aangezien er een handel is in valse Afghaanse documenten, die van verzoeker ook wel vals zal zijn, zonder dat er enige aanleiding daartoe is om dit te besluiten, laat staan dat het CGVS daar enig bewijs aanhaalt en/of voorlegt"* en *"Het loutere afwijzen van het vluchtelingenstatuut met als reden het bestaan van een handel in valse identiteitsdocumenten van AFGHANISTAN, is ontegensprekelijk een onvoldoende motivering, gelet dat er geen enkele aanwijzing is dat de specifieke documenten die verzoeker voorlegt vals zouden zijn"*.

3.3.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat het louter neerleggen van documenten niet volstaat om de hiaten in het asielrelaas en de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen. Er werd reeds vastgesteld dat verzoeker zijn nationaliteit niet aannemelijk maakt (zie RvV nr. 11.937 van 28 mei 2008). Hierbij werd bevonden dat *"verzoeker niet enkel onbekend is met de elementaire geografie maar ook de politiek-sociale situatie van zijn voorgehouden streek, wat essentieel is voor de veiligheid van zijn gezin wanneer verzoeker naar Afghanistan zou willen (terug)gaan"*. Daarnaast heeft verzoeker geen politieke of religieuze kennis terwijl hij beweerde *"op actieve wijze lid te zijn van de politieke partij Enhesarul Islam en de Taliban aanhangt en hij aldus op de (religieuze) bijeenkomsten minstens deze kennis moet hebben opgedaan die hem ertoe gebracht heeft bij deze bewegingen aan te sluiten"*. Verzoeker woonde weliswaar lange tijd (25 of 30 jaar, naargelang de versie) in Pakistan maar ook dit kan de onwetendheid over eenvoudige gegevens uit het dagelijkse leven van Afghanen niet toedekken (zie *"Het is immers niet*

denkbaar dat verzoeker en zijn gezin als Afghanen, zouden kunnen ontsnappen aan de feesten, nationale rituelen (waaronder nationale gerechten) en feestdagen te meer daar ze op de grens wonen". zie RvV nr. 11.937 van 28 mei 2008). Zelfs al zou verzoeker volgens zijn verklaringen slechts korte tijd (twee jaar volgens zijn derde asielaanvraag) in Afghanistan hebben gewoond dan nog moet hij het dagelijkse leven en de eenvoudige gewoonten van Afghanen kunnen beschrijven. Dit klemmt te meer nu verzoeker verklaarde dat hij in Pakistan in de buurt woonde van verschillende Afghaanse vluchtelingenkampen en zijn onwetendheid aldus slechts kan wijzen op een totaal gebrek aan enige band met de Afghaanse gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Ten slotte blijkt uit het verhoor in het kader van zijn derde asielaanvraag dat verzoeker nog steeds niet in staat is om aan de hand van gebeurtenissen of elementen uit het dagelijkse leven zijn Afghaanse nationaliteit aannemelijk te maken. Dat verzoeker thans de opeenvolgende regimes in Afghanistan kan benoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.7) terwijl hij tijdens zijn eerste asielprocedure niet wist te vertellen of de Moedjaheddingroeperingen vóór dan wel na het bewind van Najibullah aan de macht waren (CGVS II, p.8), wijst op ondertussen ingestudeerde kennis. Uit verzoekers verklaringen kan geen band met Afghanistan blijken. Zijn voorgehouden nationaliteit komt dan ook eens te meer bedrieglijk voor en verzoeker toont niet aan dat hij niet naar Pakistan terug kan.

3.4. Het is vaste rechtspraak van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen dat documenten ondersteund dienen te worden door geloofwaardige en gegronde verklaringen. Aan de neergelegde stukken, waaronder de taskara van verzoekers vader, kan aldus geen geloof worden gehecht nu verzoeker tekortschiet zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken en enige bekendheid met Afghaanse gewoonten aan te tonen. Dit klemmt te meer nu blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en die verzoeker niet weerlegt, dat corruptie bij het verkrijgen van civiele documenten in Afghanistan "*wijdverbreid*" is en aldus met gemak en goedkoop Afghaanse documenten aangeschaft kunnen worden (zie antwoorddocument Cedoca). De overige stukken, namelijk verzoekers partijkaart en die van zijn vader, zijn reeds in de vorige asielaanvragen behandeld (zie RvV 28 mei 2008, nr. 11.937).

3.5. De Raad stelt vast dat de motieven zoals weergegeven in de bestreden beslissing grondslag vinden in het administratieve dossier en dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit redelijkerwijze kon besluiten dat verzoeker zijn beweerde Afghaanse afkomst niet aannemelijk maakt.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoekers herkomst uit Pakistan is aannemelijk maar toont geen band aan met Afghanistan waardoor zijn Afghaanse nationaliteit bedrieglijk voorkomt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Afghanistan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De loutere verwijzingen in het verzoekschrift naar nieuwsbrieven, een internetartikel en een lijst van UNCHR dienaangaande zijn dan ook niet dienend. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 februari 2010 door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK